

C/2024/2440

8.4.2024

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2024 r. – CF/Komisja

(Sprawa T-51/24)

(C/2024/2440)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CF (przedstawiciele: M. Velardo, avocate)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji PMO/2 Emerytury nr 1835091900 z dnia 5 stycznia 2023 r., na mocy której odmówiono przeniesienia uprawnień emerytalnych z funduszu krajowego GRC-ETEAP-EX TEAYAP do europejskiego funduszu emerytalnego;
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO/2 Emerytury nr 1835091900 du 5 stycznia 2023, na mocy której odmówiono przeniesienia uprawnień emerytalnych z funduszu krajowego GRC-MTS-METOXITO-TAMEIO STRATOU do europejskiego funduszu emerytalnego;
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO/2 Emerytury nr 1835091900 z dnia 5 stycznia 2023 r., na mocy której odmówiono przeniesienia uprawnień emerytalnych z funduszu krajowego GRC-EFKA (EX ETEAEP-EX OAEE) do europejskiego funduszu emerytalnego;
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO/2 Emerytury nr 1835091900 z dnia 5 stycznia 2023, na mocy której odmówiono przeniesienia uprawnień emerytalnych z funduszu krajowego GRC-ETEAP (EX TPDY) do europejskiego funduszu emerytalnego;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego nr Ares (2023) 7199336, z dnia 23 października 2023 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 27 marca 2023 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa: ogólne przepisy wykonawcze, które wprowadzają termin pod rygorem utraty praw, nieprzewidziany w przepisach dotyczących wyższej rangi, naruszają art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. Strona skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE w odniesieniu do tych przepisów ogólnych.
2. Zarzut drugi dotyczący usprawiedliwionego błędu w zakresie, w jakim strona skarżąca nie była w stanie dotrzymać terminu wskazanego przez Komisję z powodu reformy funduszy emerytalnych w Grecji, której skutków nie była w stanie wyjaśnić w urzędach krajowych pomimo licznych składanych wniosków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa w zakresie wykładni pojęcia siły wyższej, ponieważ Komisja nie dokonała odpowiedniej oceny wpływu kryzysu zdrowotnego związanego z COVID-19 na dochowanie terminów.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, ponieważ nie wzięto pod uwagę interesów strony skarżącej i okoliczności towarzyszących złożeniu wniosku o przeniesienie „in”.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ oddalenie wniosku o przeniesienie „in” ma nieproporcjonalne skutki dla strony skarżącej, która nie będzie w stanie odzyskać składek wpłaconych do krajowych funduszy emerytalnych.